

วันที่ ๑๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการจำหน่ายอาหาร บริเวณคอกหอยแครงปากแม่น้ำบางตะบูน ตำบลตะบูนออก อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ได้รับคำสั่งนายกเทศมนตรีตำบลบางตะบูน เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ พบ ๕๒๕๐๔/๑๑๗ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและขอให้เพิกถอนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓ กรมอนามัยได้รับเรื่องเมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๓ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคุณาภิบาลและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครอบคลุมวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๓ แจ้งการดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงผู้อุทธรณ์พร้อมทั้งให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ส่งข้อมูลหรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ๒. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๓ ขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ พบ ๕๒๕๐๔/๑๖๑ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๓ ขอความร่วมมือศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งศูนย์อนามัยมีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๑๗๓๕ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นายพิสิฐ จรัสศรีภักดิ์ ตำแหน่งนิติกร ร่วมชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๒๘-๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๓

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ผู้อุทธรณ์...

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการจำหน่ายอาหาร บริเวณคอกหอยแครงปากแม่น้ำบางตะบูน ตำบลตะบูนออก อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ใช้ชื่อว่า “ร้านเรือแลเล” ลักษณะสถานประกอบกิจการ เป็นอาคารลักษณะคล้ายเรือจำนวน ๓ ลำ พื้นที่โดยรอบเป็นป่าโกงกางและทะเล ในวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณา คำขอและมีคำสั่งที่ พบ ๕๒๕๐๔/๑๑๗ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓ ไม่ออกอนุญาตใบอนุญาตประกอบกิจการ จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากในขณะที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอใบอนุญาตดังกล่าว ผู้อุทธรณ์มิได้มีสิทธิหรือได้รับอนุญาตจากสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาเพชรบุรี ซึ่งถือเป็นผู้ดูแล และรับผิดชอบในสถานที่สาธารณะบริเวณดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงโต้แย้งคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ประกอบกิจการ ร้านอาหารลอยน้ำโดยใช้ชื่อว่า “เรือแลเล” มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ โดยได้ทำสัญญาเช่าพื้นที่ของวัดปากอ่าว บางตะบูนมาโดยตลอด ต่อมาในปี ๒๕๔๓ สำนักงานเทศบาลตำบลบางตะบูน มาขอเช่าพื้นที่วัดปากอ่าว บางตะบูน เพื่อสร้างอาคารที่ทำการของสำนักงานเทศบาลบางตะบูน แต่เนื่องจากพื้นที่ที่ผู้อุทธรณ์เช่าอยู่ และพื้นที่ที่สำนักงานขอเช่ากับวัดนั้น เป็นพื้นที่ทับซ้อนกับพื้นที่ที่ผู้อุทธรณ์เช่าอยู่ในขณะนั้น จึงได้เจรจา และตกลงกัน โดยดำเนินการจำหน่ายอาหารมาโดยตลอด รวมถึงปฏิบัติตามเงื่อนไข ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของเทศบาล เป็นอย่างดี มีการขออนุญาตซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร จากเทศบาลตลอดมา ต่อมาปลายเดือนมีนาคม ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่เทศบาลได้แจ้งเกี่ยวกับใบอนุญาตเดิม ของผู้อุทธรณ์ว่า ผู้อุทธรณ์ต้องดำเนินการขออนุญาตใหม่ เนื่องจากว่าใบอนุญาตเดิมไม่ถูกต้อง ในวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นคำร้องขอใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะตามที่เจ้าหน้าที่ เทศบาลตำบลบางตะบูนแนะนำ และในขณะเดียวกันในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารเดิมของตนไว้ด้วย ต่อมาสำนักงานเทศบาลได้มีคำสั่ง ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการโดยไม่แจ้งเหตุผลในการแก้ไขหรือแนวทางในการแก้ปัญหาให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่อย่างไร ผู้อุทธรณ์จึงขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ดังนี้ ๑) คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ครบองค์ประกอบครบถ้วนตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธี ปฏิบัติราชการทางปกครองแล้วหรือไม่อย่างไร ๒) ขอให้เพิกถอนคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ และหรีมีคำสั่ง อย่างหนึ่งอย่างใดให้ผู้อุทธรณ์ได้มีทางแก้ไข ปรับปรุงให้ถูกต้องตามระเบียบเพื่อที่ผู้อุทธรณ์จะได้ ประกอบกิจการต่อไป ๓) ขอให้พิจารณาอนุญาตตามคำร้องขอใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ต่อไปด้วย และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าเมื่อระหว่างเดือนมกราคม - เมษายน ๒๕๖๓ ได้ดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับการขออนุญาตให้ถูกต้องตามกฎหมายกับสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาเพชรบุรี โดยยื่นหนังสือ ต่อสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาเพชรบุรีหลายฉบับ เช่น เรื่องขอตรวจสอบเรือ เรื่องขออนุญาตขอทะเบียน หรือขอจอดเรือ และยื่นหนังสือในเรื่องบรรเทาความเดือดร้อนกรณีเรือแลเล ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงว่าตนไม่ได้นิ่งเฉย ต่อการดำเนินการดังกล่าวข้างต้น

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ชี้แจงแก้คำอุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ บริเวณที่จำหน่ายสินค้าคอกหอยแครงปากแม่น้ำบางตะบูน ต่อมาในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์ได้มอบผู้แทนยื่นคำขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่จำหน่ายอาหาร ซึ่งหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารเดิม จะหมดอายุวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๓ ทางเทศบาล ได้แจ้งต่อผู้มายื่นว่าใบอนุญาตประเภทดังกล่าวไม่สามารถใช้ได้อีกต่อไป เนื่องจากพื้นที่บริเวณที่ตั้ง

สถานประกอบกิจการอยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาเพชรบุรี จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนการขออนุญาตเป็นการขออนุญาตประเภทการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้มีการยื่นคำขอมาแล้วเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๓ แล้ว เทศบาลตำบลบางตะบูนได้ดำเนินการตรวจสอบร่วมกับสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาเพชรบุรี พบว่า พื้นที่ดังกล่าวอยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาเพชรบุรี จึงขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ แต่ ณ วันที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตยังมิได้รับการอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำจากทางสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาเพชรบุรี และสำนักงานเจ้าท่าฯ ได้ร้องทุกข์ดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ ในฐานะความผิดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต และศาลจังหวัดเพชรบุรีได้มีคำพิพากษาเป็นที่สุดเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ตามคดีหมายเลขดำที่ อ.๓๑๒๖/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๕๑/๒๕๖๓ ว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างล่วงล้ำลำน้ำ เทศบาลตำบลบางตะบูนได้นำข้อมูลมาประกอบการพิจารณาแล้ว จึงมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการดังกล่าว เนื่องจากนางอุบล นิยมคำ มิได้ยื่น มิได้มีสิทธิครอบครอง และมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ จากสถานพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๖ (เพชรบุรี) ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ และนางอุบล นิยมคำ ยังมีได้ยื่นขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาเพชรบุรีแต่อย่างใด ประกอบกับคำพิพากษาศาลจังหวัดเพชรบุรี ตัดสินคดีจากทั้งสองหน่วยงานที่กล่าวมาให้มีการรื้อถอนสิ่งก่อสร้างออกจากบริเวณดังกล่าว ซึ่งจะเห็นได้ว่าสะพานเดินและสะพานเชื่อมเข้าร้านและที่ตั้งของร้านเรือแลเลอยู่ในเขตที่ดินป่าชายเลนบริเวณปากอ่าวบางตะบูน และปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๘ และตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลบางตะบูนจึงมีอำนาจออกใบอนุญาตประกอบกิจการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่ศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี ที่ลงพื้นที่ตรวจสอบในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓ สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ตั้งอยู่เลขที่ ๓๙ หมู่ที่ ๑ ตำบลบางตะบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ประกอบกิจการจำหน่ายอาหารบนเรือ ปัจจุบันยังประกอบกิจการอยู่ แต่ในวันที่ลงพื้นที่ตรวจสอบหยุดประกอบกิจการตามคำสั่งจังหวัดเพชรบุรีเนื่องจากเป็นช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ บริเวณโดยรอบพื้นที่สถานประกอบกิจการร้านอาหารเป็นป่าโกงกางและน้ำทะเลล้อมรอบ เนื่องจากเป็นบริเวณปากอ่าว ผู้อุทธรณ์มีประกอบกิจการจำหน่ายอาหารอยู่จริง ในวันที่ลงตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ผู้ประกอบกิจการได้ดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างบางส่วนที่รุกล้ำป่าชายเลนตามคำสั่งศาลจังหวัดเพชรบุรี เมื่อปี ๒๕๕๖ ตามหมายบังคับคดีเมื่อปี ๒๕๕๔ แต่ยังไม่รื้อถอนไม่ทั้งหมด และผู้อุทธรณ์ยังมิได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจำหน่ายอาหารในพื้นที่สาธารณะจากสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคจังหวัดเพชรบุรี (เนื่องจากการอนุญาตที่ได้รับจากเทศบาลตำบลบางตะบูนที่ผ่านมานั้นเป็นการขออนุญาตให้จำหน่ายอาหารหรือเสิร์ฟอาหาร แต่ปัจจุบันเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายคุ้มครองและป้องกันป่าชายเลนที่ ๖ (เพชรบุรี) เจ้าหน้าที่เจ้าท่าภูมิภาคที่ ๓ สาขาเพชรบุรี และเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรี และเทศบาลตำบลบางตะบูนได้ลงพื้นที่ตรวจสอบจึงทราบว่ามีการบุกรุกป่าชายเลนและปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต (ตามหนังสือบันทึกการตรวจสอบและตรวจยึดจับกุมเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๔) จึงทำให้เทศบาลบางตะบูนไม่สามารถออกหนังสืออนุญาตให้ประกอบกิจการจำหน่ายอาหารหรือเสิร์ฟอาหารเช่นเดิมได้ เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่สาธารณะจะต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานเจ้าของพื้นที่เสียก่อน ดังนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการแก่นางอุบล นิยมคำ ฉบับลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓

จากข้อมูล...

จากข้อมูลที่ได้รับมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ พบ ๕๒๕๐๔/๑๑๗ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการขบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการร้านอาหารให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการร้านอาหารลอยน้ำใช้ชื่อว่า “เรือแลเล” ตั้งอยู่บริเวณคอกหอยแครงปากแม่น้ำบางตะบูน ปลุกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำในบริเวณดังกล่าว ประกอบกับจากการตรวจสอบของเทศบาลและสำนักงานเจ้าท่าฯ บริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่สาธารณะที่อยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาเพชรบุรี ตามความในมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดปลุกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า...” ซึ่ง ณ วันที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีสิทธิหรือได้รับอนุญาตให้ปลุกสิ่งล่วงล้ำลำน้ำในการปลุกสร้างอาคารที่มีลักษณะคล้ายเรือที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจการร้านอาหารดังกล่าว รวมถึงสิ่งปลุกสร้างอื่น ๆ ที่ผู้อุทธรณ์ก่อสร้างขึ้น ซึ่งจากบันทึกข้อความต่อท้ายใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร (อ.๑) ฉบับที่สร้างขึ้นเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ระหว่างเทศบาลบางตะบูนกับนางอุบล นิยมคำ ได้ตกลงกันตามความในบันทึกข้อตกลง “ข้อ ๒ เนื่องจากบริเวณการก่อสร้าง มีพื้นที่ส่วนหนึ่งที่ติดต่อกับพื้นที่เช่าของเทศบาลตำบลบางตะบูนและส่วนหนึ่งอยู่ในทะเล การอนุญาตนี้เทศบาลฯ ให้อนุญาตเฉพาะส่วนของอาคารและทางเดินที่ติดต่อกับพื้นที่ของเทศบาลเท่านั้น สำหรับพื้นที่ในส่วนที่อยู่บริเวณน้ำท่วมถึง (ทะเล) ทางเทศบาลให้อนุญาตเฉพาะสิ่งปลุกสร้าง (ร้านอาหาร) เท่านั้น การอนุญาตใช้พื้นที่ในทะเลเป็นหน้าที่ของผู้ขออนุญาตจะต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อกฎหมายของกรมเจ้าท่า โดยจะต้องดำเนินการขออนุญาตจากสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคเขต ๓ จังหวัดเพชรบุรี และข้อ ๓ การให้อนุญาตในครั้งนี้ไม่ครอบคลุมถึงและไม่เป็นหลักฐานในการขออนุญาตกับเจ้าท่าภูมิภาคเขต ๓ เนื่องจากเทศบาลอนุญาตเกี่ยวกับตัวอาคารและทางเดินเท่านั้น กรณีเจ้าท่าภูมิภาคเขต ๓ ไม่อนุญาตให้ดำเนินการใด ๆ ในพื้นที่ทะเล ผู้ขออนุญาตต้องดำเนินการรื้อถอน เคลื่อนย้ายตามคำสั่งของเจ้าท่าภูมิภาคเขตโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น ประกอบกับข้อมูลของสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาเพชรบุรีตามหนังสือที่ คค ๐๓๑๓.๖/พบ.๒๐๓ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ข้อมูลเกี่ยวกับกรณีพิพาทระหว่างกรมเจ้าท่ากับสถานประกอบการ “เรือแลเล” พบว่า สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคได้มีการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์รื้อถอนสิ่งปลุกสร้างบนพื้นที่สาธารณะที่อยู่ในความดูแลของหน่วยงาน จนกระทั่งในวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ศาลจังหวัดเพชรบุรีได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อ.๓๑๒๖/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๕๑/๒๕๖๓ ว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยให้จำเลยรื้อถอนสิ่งปลุกสร้าง อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างรุกล้ำลำน้ำ จึงเป็นเหตุให้รับฟังได้ว่าการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ผู้อุทธรณ์นั้น โดยอาศัยมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีเหตุผลเนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่สาธารณะ จะต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานผู้ดูแลรับผิดชอบก่อนดำเนินการขออนุญาต ซึ่งในขณะที่ผู้อุทธรณ์ยื่นขอใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะยังมิได้รับอนุญาต ปลุกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ จึงถือว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งเหตุผลอันเป็นข้อเท็จจริงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว อย่างไรก็ตามในส่วนคำขอที่ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์สั่งการให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตแก่ผู้อุทธรณ์นั้น คณะกรรมการฯ ไม่มีอำนาจกระทำการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๖๖/๒ แต่หากผู้อุทธรณ์

ได้ดำเนิน...

ได้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยครบถ้วนแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการให้กับผู้อุทธรณ์ต่อไป

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น เห็นควรเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกเทศมนตรีตำบลบางตะบูน เจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ พบ ๕๒๕๐๔/๑๑๗ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓

๐๕๔ ๖๖๑๐

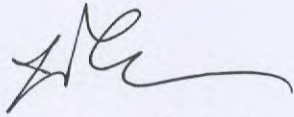
(นายदनัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

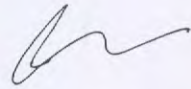
กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

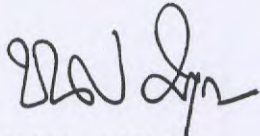
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

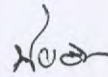
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

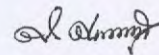
(นายชนบ มาบุญ)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

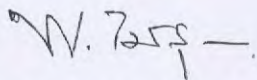
(นางปิยิดา ศุภรัตน์ชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายศุภมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ